

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ 2024

A1. Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας από πολύ αριστοκρατική γενιά αλλά με πολύ διεστραμμένο χαρακτήρα, συνωμότησε εναντίον της πολιτείας. Μερικοί επιφανείς αλλά αχρείοι άνδρες τον είχαν ακολουθήσει. Ο Κατιλίνας διώχτηκε από την πόλη από τον Κικέρωνα. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Υπό την επιρροή αυτών ενεργώντας πολλοί, όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι αν αυτός φθάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, που (ώστε) να μην βλέπει ότι έγινε η συνωμοσία, κανείς (δεν θα είναι) τόσο αχρείος, που (ώστε) να μην το ομολογήσει.

B1.

1. β.
2. α.
3. β.
4. γ.
5. γ.

B2.

ρεαλιστής: *rem*

σοσιαλισμός: *socii*

στραγγαλίζω: *strangulati sunt*

φίρμα: *confirmaverunt*

ρήγας: *regie*

Γ1.

- *nobilissimi generis: nobilissima genera*
- *clari: clariores, clarissimi*
- *quidam: cuiusdam*
- *viri: viros*
- *urbe: urbium*
- *carcere: carcer*
- *spem: spe*
- *sententiis: sententiam*
- *multi: multum, plus, plurimum*
- *id: earum*
- *coniurationem: coniuratio*

Γ2a.

- *pervenerit: pervenire*
- *videat: videre*

- *fateatur: fateri*

Γ2β.

- *coniuravit: coniurem*
- *consecuti erant: consequuntur*
- *expulsus est: expellebas*
- *deprehensi sunt: deprehendendi*
- *aluerunt: aluissemus*
- *nascentem: nascituram*
- *dicerent: dic*
- *intellego: intellectu*
- *fore: esse*

Δ1α.

- *ingenii*: είναι ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική της ιδιότητας στο *vir*
- *ex urbe*: είναι εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της απομάκρυνσης στο *expulsus est*
- *eius*: είναι ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική κτητική στο *socii*
- *non credendo*: είναι απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου που δηλώνει τον τρόπο στο *confirmaverunt*
- *factum esse*: είναι ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο *dicerent*

Δ1β.

qui non fateatur: Δευτερεύουσα αναφορική επιρρηματική συμπερασματική πρόταση. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το *intellego*. Εκφέρεται με υποτακτική, διότι το συμπέρασμα στη λατινική είναι μία υποκειμενική κατάσταση και συγκεκριμένα με υποτακτική χρόνου ενεστώτα (*fateatur*), διότι εξαρτάται από το ρήμα της κύριας πρότασης (*intellego*) που είναι αρκτικού χρόνου (ενεστώτας) και αναφέρεται στο παρόν. Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, διότι το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

Δ2α.

- *Antonius, alter consul, Catilinam ipsum [...] proelio victum interfecit.*

Δ2β.

Ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent